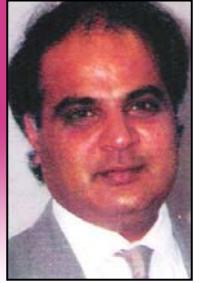

స్వర్ణ చేతిక కథలు

- డి. కె. విష్ణువురుందమూర్తి

ఒకప్పటి మిమికీ ఆర్టిస్ట్, సినీనట్టుడు, సినీపులికా సంపాదకుడు, ఇప్పటికీ చక్కటి కథారచయిత, విదేశంలో తెలుగువైద్యుడు.. డా.కె.విష్ణువురుందమూర్తిగారి కలం నుంచి నెలకో సిని బేతాళ కథ ...!!

నమాతోనభవిష్యతి

వికమార్యుడు చెట్టు మీదనుంచి బేతాళడి శవాన్ని దింపి, తన భజం మీద వేసుకుని మళ్ళీ నడకసాగించాడు.

‘వికమార్యా! నీకు శ్రమ కలుగుతోందనే ఫీలింగు రాకుండా మరో కథ చెబుతాను, విను - ‘ అని బేతాళడు ప్రారంభించాడు.

గుంటుపల్లిలో బంటు ఈశ్వరుడు అనే పాగాకు వ్యాపారి ఉండేవాడు. అతనికి సినిమాలంటే ప్రాణం. ప్రతిరోజు ఏదో ఒక సినిమా చూసేవాడు. చూశాక తన తోటి బంధుమిత్రులతో ఆ సినిమాను విశ్లేషించేవాడు. తను యవ్వనంలో ఉన్నప్పుడు పొరాణిక, సాంఘిక నాటకాల్లో కొన్ని వేషాలు వేశాడు. అప్పుడప్పుడు సినిమాల్లో నటించాలనిపించినా అవకాశాలు రాలేదు. అయినా పాగాకు బిజినెస్ వదిలి, సినిమా వేషాల కోసం రిస్కు చెయ్యడానికి జంకాడు. క్షణక్షణం మూడు చుట్టులూ, ఆరుసిగరెట్లలా వెలిగిపోతూ ధనమధనమలాడిపోతూ జివితం దర్జాగా సాగిపోతోంది. అయినా వేస్తే హిరో వేషమే వెయ్యాలి. తనకి ఒత్తులన్నీ కరెక్షుగా పలుకుతాయి. ఈ రోజుల్లో ఒత్తులు పలికేవాడికి హిరో వేషం ఎవడిస్తాడు?

రోజులు మొరోజుగా గడుస్తున్నాయి. ఖర్చులు పెరుగుతున్నాయి. రోజు కూలీకి బదులు, పూటకూలీ యివ్వాల్సిస్తోంది. పూటకూలీ కంపూటర్ కూలీ అయి పెట్టుబడి పాగాకు పాగలా పెరిగిపోతోంది. క్రమంగా కాస్టర్కి ఆస్టరు దౌరక్క నిందంతా పాగాకు మీద పడింది. జనం పాగతాగడం మానేస్తూ, తాగడం మొదలెట్టారు. బంటు ఈశ్వరుడి పాగాకు బిజినెస్ వీక్ వీక్కి వీక్కపోసాగింది.

‘ఒరే ప్రజలారా! మీ అమ్మ కడుపులు కాలా! పాగతాగనివాడు దున్నపోతై పుడతాడ్రా’ అని మొత్తుకున్నాడు బంటు.

‘తాగనివాడు తిమింగలమై పుడతాడు. అయినా మన కొత్త సినిమాలు చూస్తూ తాగకుండా ఎలా బతకమంటావురా ఎదవా!’ అని జనం రిప్లికరించారు. బంటు ఈశ్వరుడు ఇంక ఇలా లాభం లేదనుకున్నాడు. ఏదో ఒకటి తలపెట్టి సక్కెన్ అవ్యాలనుకున్నాడు. సక్కెన్కి శుభం సీనే తృప్తి. ఆ తృప్తి సంప్రాప్తించేదాకా అన్నపోరాలు మాని అహరహం కృషి చెయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఈలోగా బంటు ఈశ్వరుడి ఏకైక పుత్రరత్నం ‘జిల్బుల్బాబు’ యుక్తవయస్సుకి ఎదిగాడు. ఒకరోజు తన పుతుడు జిల్బుల్ బాబుని చూడగానే బంటుకి అనిపించింది. అందరూ తమ పిల్లాళ్ళని హిరోలు చేస్తున్నారు. తను కూడా తన జిల్బుల్ బాబుని హిరో చేస్తే బాగుంటుంది కదా అనిపించింది. కానీ వచ్చిన చిక్కల్లా ఒక్కటే. ఏ కారణం చేతనో జిల్బుల్ బాబుకి జుట్టు పెరగలేదు. అంతా విగ్నేశ్ క్రముని

వాడుతున్నారు. మీవాడికి కూడా తలకి విగ్న తొడుగేయించు అన్నారు మితులు. కానీ బంటు ఈశ్వరుడికి హిరో విగ్నలేకుండా, హిరోయిన్ సిగ్నలేకుండా నట్టేనే ఇష్టం. అంచేత జిల్బుల్కి జుట్లు పెరగడం కోసం ఎన్నో వైద్యులు చేయించాడు. ఎన్నో రకరకాల మందులు వాడాడు. కొడుక్కి ఏ మందూ పనిచెయ్యలేదు సరికదా తన బుర హిటెక్కిపోయి ఉన్న నాలుగు పెంటుకలూ రాలిపోసాగాయి. ఇలాంటి క్లిష్ట సమయంలో అనుకోకుండా దేవుడు పంపిన దూతలూ నిడదవోలు రైల్వే స్టేషను ప్లాట్‌ఫారం మీద ఒక సాధువుగారు కనిపించి ఒక లేపనం డబ్బు ఇచ్చి, ఆశిర్వదించి, కాళ్ళకడ్డం పడుతున్న తన గడ్డాన్ని లుంగి పంచెలా ఎత్తిపుట్టుకుని ప్లాట్ ఫారం పక్కనున్న రైలు కిందపడకుండా గబగబా నడిచి రైలింజన్ పాగలో దూరి అంతర్భానమై పోయారు.

అర్ఘ్యపశాత్రా ఆ సాధువుగారి మందు పనిచేసిందనే ఒప్పుకోవాలి. సాధువుగారిచ్చిన లేపనం వాడాక జిల్బుల్ బాబుకి జుట్లేం పెరగలేదు కానీ, ముఖం చిన్నదైపోయి ఉన్న జుట్లే ఎక్కువగా ఉన్నట్లు కనిపించింది. కనిపించడమేమిటి, జుట్లు తలనీ ముఖాన్ని కప్పేసి జిల్బుల్ బాబు జులపాలబాబు అయిపోయాడు. బంటు ఈశ్వరుడు కొత్త ఉత్సాహంతో కొడుక్కి, ‘జులపాల బాబు’ అని స్థిన్ నేమ్ ఖరారు చేసి రంగంలోకి దిగాడు.

ఇప్పుడు అసలు ప్రశ్న - ఏ సినిమా తియ్యాలి? ఏ కథ ఎక్కడ దొరుకును? డైరెక్టరెవరు? తన ఏకైక పుత్రరత్నం జులపాల బాబుని హిరో చెయ్యడం ఎలా? - అని ఆలోచించాడు బంటు. తెలుగులో తీస్తే తెలుగువారే చూస్తారు. రీమేక్ చేసినా, డబ్ చేసినా ఇంకా ఇక్కడా అక్కడా చూస్తారు. అందుచేత ఇంగ్లీషులో తీస్తే బెటరు. అంతర్భాతీయ హిరో అపుతాడు.

పాగాకు వ్యాపారంలో పోగుచేసిన డబ్బంతా పట్టుకుని ద్వార్యే సాహసి జ్యోతిలక్ష్మి అనుకుని, కొడుకు జులపాలబాబుతో హాలీవుడ్కి ప్రయాణం కట్టడు బంటు ఈశ్వరుడు.

హాలీవుడ్లో సినిమాకి కథ, నిర్వహణ, ఎడిటింగ్ డైరెక్టన్ వగ్గిరా విభాగాలు తెలియని చోట, విడివిడిగా మనుషుల్ని వెదుక్కేడంకంటే అన్నీ తనొక్కడే చూసుకునే అనుభవజ్ఞుడు ఒక్కణ్ణి చూసుకుంటే ప్రాడక్షన్ సులభం. ఖర్చు తక్కువతో తౌందరగా వర్క్ పూర్తవుతుంది అనుకున్నాడు. హాలీవుడ్ లో స్టూడియోలు, ఆఫీసులు, అక్కడి ఫేసులు అన్నీ వెదికాడు.

అలా వెతుకుతూ వెతుకుతూ ఉంటే, ఒకరోజు ఒక వీధిలో ‘మర్లపాసో’ అనే బోర్డు కనపడింది. దగ్గరకు వెళ్ళాక ఆఫీసు మందు చిన్న గార్డెన్లో ఒక చెట్టుకింద ఒకాయన కుర్చీలో కూర్చుని చేతిలో బహుళ స్థిరమై కాబోలు చూసుకుంటున్నాడు. బంటు ఈశ్వరుడు, జులపాల బాబు అతని దగ్గరకు వెళ్ళారు. తీరా చూస్తే ఆయన క్లింటు ఈస్టువుడ్ తండ్రి, కొడుకులు ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళి నమస్కారం పెట్టారు.

‘మీది ఈ ఏరియా కాదనుకుంటాను. బాలీవుడ్ మితుల్లా అనిపిస్తున్నారు - కూర్చోండి’ అని ఇద్దరికి తలో కుర్చీ చూపించాడు ఆయన.

కూర్చుంటూ బంటు, ‘తవరు క్లింటు ఈస్టువుడుగారే కదండి - మేం బాలీవుడ్ కాదండి. కసింత కిందకండి. టాలీవుడ్కండి. నా పేరు బంటు ఈశ్వరుడు. ఈడు నాకొడుకు జులపాల బాబండి’ అని పరిచయం చేసుకున్నాడు.

క్లింట్ ‘బాంటు ఈస్టు వేర్వుడ్’ చిరునవ్వుతో అన్నాడు.

బంటు ‘ఆయ్! అదేనండి. బంటు ఈశ్వరుడు కరెస్టండి. క్లింటు ఈస్టువుడుగారు’ అన్నాడు.

‘ఏం కావాలి మీకు? మై ఆటోగ్రాఫ్?’

‘అయిబాబో! ఆటోగ్రాఫాక్సుటే కాదండి. ఇంకా సేనా ఉందండి.’

‘సేనా? వాట్స్టీట్?’

‘మీరు మాకు సినిమా సేని పెట్టాలండి.’

‘నన్న చాలామంది ఇలాగే అడుగుతూ ఉంటారు. అయితే నేనోక ప్రశ్న అడుగుతాను. దానికి మీరు రైట్ ఆన్‌రిస్ - ఓ.కే’

‘అయిబాబో - ఎంత మాటండి క్లింటుగారూ - తవరడగడం ఈ బంటుగాడు సెప్పుకపోడవా?’

‘వేరి సింపుల్ క్వశ్జన్. ఎవరు మహానటుడు? - ’

‘బలేవోరేనండి - పరాసికాలాడుతున్నారు. తవరు మా ఎదర అలా కుర్చీలో కూసున్నా నిలుసున్నాల్ కంటే యవాఁ పొడుగ్గా ఉన్న తవరు. తవరంటే తవరు కాక ఇంకెవరండి క్లింటుగారూ మహానటుడు.’

‘బంటుగారూ - కరెక్షుగా చెప్పారు - తనగురించి కాకుండా వేరే ఇంకెవరి గురించి మాట్లాడినా అర్థంటుగా లేచి వెళ్లిపోయేవాడే మహానటుడు. మీరు నేనే అన్నారు. అందుకే నేను ఎక్కిటవలేదు. మీకు తప్పుకుండా సినిమా చేసి పెడతాను. గో యెపోడ్చి మేక మై డై’

‘మీరు దేవుడు క్లింటు ఈస్టువుడుగారూ!’

‘మీ అపోచికి మెచ్చాను. బంటు ఈశ్వరుడుగారూ’

‘అయిబాబో - తవరి తెలుగు బలే ఫాస్టుగా, సరిగ్గ మీరు గన్లాగినట్టే మాటాడేత్తన్నారు.’

‘ఇక్కడంతా తెలుగువాళ్ళమేనయ్యా - అమెరికణంతా మెక్సికో పోయి మెక్సికొనాల్ని అనే టోనోలో పగలూ రాత్రి తింటూ ఉంటున్నారు. త్వరలొనే సెపరేట్ తెలుగెరికా ఫార్మావుతోంది.’

‘అయితే మనం బాగా క్లోబ్‌ప్లాట్‌లో కొచ్చేశాం ఈస్టువుడుగారూ!’

‘అఫ్కోర్స్, ఇకనుంచీ నన్న క్లింటు అని పిలవండి’

‘తవరు నన్న బంటు అని పిలవండి.’

‘బంటూ’

‘క్లింటూ’

‘బంటూ’

‘క్లింటూ’

‘నాన్న మరి నేను?’

‘మీ చిరంజీవి పేరేవిటన్నారు?’

‘జులపాలబాబు - నా కొడుకు క్లింటనా. మన సినిమాలో నా కొడుకే హిరో నాకొడుకు. పోతే - ఈడికి యాక్కను అంతంత మాత్రం - మహానటుడు - మీరే నేర్చాలి క్లింటూ!’

క్లింట - ‘నాకూ యాక్కన్ రాదు బంటూ. అందుకే డాలర్ సిర్కిన్‌లో సెర్రియో లియోన్ గారు నన్న హిరోగా వాడారు. నెత్తిమీది టోపి తీస్తూ పెట్టుకుంటూ, చుట్టుకాలుస్తూ, ఉమ్ములేస్తూవుంటే చాలన్నారు. ఎక్స్‌ప్రెషన్ అసలక్కర్చేదన్నారు. అందుకే మహానటుడినయ్యాను.’

‘క్లింటు బాబూ - బుల్లెట్‌లాంటిడవిలాగ్గొట్టారు. మా జులపాల బాబుని హిరో సేసి తవరు సినేమా సేసి పెడితే ఇద్దరం తలకో మిలియన్ డాలర్లు ఇచ్చుకుంటాం. కసింత లోబ్‌బ్లైట్‌లో సాయంచెయ్యాలి క్లింటూ’

‘బంటూ! ఎంతలో బ్లైట్ అయినా - ఇది హాలీవుడ్ కదా! తలకో మిలియన్ బదులు, చెవికో మిలియన్ చేసుకో’

‘అంటే - మా ఇద్దరికీ కలిపి నాలుగు చెవులు - నాలుగు మిలియన్లా - సరే క్లింటూ - మా జులపాల బాబుకోసం ఏవైనా చేస్తా. ఇంకా నయ్యం. వేలికో మిలియనడగలేదు. మంచోడివి క్లింటూ!’

‘పిచ్చిబంటూ! గన్న పట్టుకున్న వాళ్ళంతా విలన్న కాదు. గంతులేనే వాళ్ళంతా హిరోలు కాదు.’

‘అవును క్లింటూ! డబుల్ కరెస్టు - మరింకో ఇసయం. కసింత కష్టపడి ఒళ్ళు దామకోకుండా పనిసేసే హిరోయిస్టుకుందాం. ఎంచాతంటే - మా తెలుగోల్లు కసింత రసికులు - అందుకని క్లింటూ - ’

‘నీకా భయం లేదు బంటూ - మనది లో బడ్డెట్. సినిమా హిరోయిన్కి బట్టలు కొంటే దాలర్లు సరిపోవు. ’

‘సెబాసో సెబాసు. ’

‘అయితే మన సినిమాకి ఒక చిన్న రిక్వెర్చెంటు బంటూ ’

‘ఏంటది క్లింటూ ’

‘నేను ఏ సినిమా అయినా, రచయిత ఎలా రాస్తే అలాగే తీస్తాను మన కథలో - ’

‘ఏటీ - అప్పుడే కథ రెడీనా? సెబాసో సెబాసు. ’

‘మన కథలో అసలు కథంతా పాలాల మధ్య ఉన్న ఒక చిన్న పాత ఇంట్లో నడుస్తుంది. మన సినిమా కోసం అలాంటి ఇల్లు చూశాను. ఆ ఇల్లు ఒక ముసలి వోనరుది. కథలో కాదు. నిజంగా. ’

‘ఎవరా వృధ్ఘకపోతం? ’ అడిగాడు జులపాల బాబు.

‘పేరు గుర్తులేదు. అందాకా కపోతం అనే పిల్చుకుందాం. మన వర్క్ ఓ నెలరోజులుంటుందక్కడ. ఒక మిలియన్కి ఒప్పుకున్నాడు. అంతా అడ్వ్యూన్స్‌లో ముందే ఇచ్చేశాను. ’

‘అల్రోడీ మనకి పెట్టింగు ఫిక్సుయిపోయిందన్నమాట. ’

‘అవును బంటూ! ఈ సబ్బెక్టు మీద మనం కలవకముందునుంచే వర్క్ చేస్తున్నాను. ఇక మనం ప్రాడక్షన్కి ప్రాసీడయిపోడమే. ’

‘ఎవర్ధష్టం క్లింటూ! - నిజానికి నాదికాదు - మా జులపాలబాబుది. నువ్వుసలు ఈస్టుపుడుకాదు. ఈస్టునీ యెస్టునీ ముడ్చినరావుడిపి - నేను నీ బంటుని. ’

జులపాల బాబు హిరోగా, బంటు ఈశ్వరుడు నిర్మాతగా, క్లింట్ ఈష్టుపుడ్ దర్జకత్వంలో ‘మల్పాసో’ వారు సమర్పించే మరో వితం మొదలయింది.

మొదటిరోజు షూటింగ్ పాలాల మధ్య ఉన్న కపోతంగారి ఫార్క్సాన్లో ఫిల్మ్ క్రూ అంతా లైటింగ్, కెమెరా అన్నీ రెడీ చేస్తున్నారు. ఫ్షోటోట్కి ఆ ఇంటి బినరు ముసిలాయన్ని క్లాప్ కొట్టమన్నారు.

క్లింట్గారు రెడి అనగానే కపోతంగారికి అంటే ఆ ఇంటి ముసిలి వోనర్గారికి క్లాప్ బోర్డు అందించారు.

కపోతంగారు క్లాప్ కొట్టబోయి సడెన్గా ఆగిపోయాడు.

‘అదేవిటి? అలా ఆగిపోయారు? ’ అని అడిగాడు జులపాల బాబు. అప్పుడు వృధ్ఘకపోతంగారు, ‘అన్నట్టు అడగడం మరిచిపోయా. ఇంతకి మీ సినిమా కథేవిటి? ’ అనడిగారు.

‘కథ నీకెందుకయ్యా? నువ్వేవన్నా డైరెటా? ఏట్రా? ముందు క్లాపుకొట్టు ’ అన్నాడు బంటు.

‘కథేవిటో తెలియకుండా క్లాపు నేను కొట్టును - వేరే ఎవరీ కొట్టునివ్వను ’ ఖచ్చితంగా చెప్పాడు కపోతంగారు.

‘ఇప్పుడు కథ మొదలెడితే తెల్లారిపోతుందిరా మావా! ’ అన్నాడు క్లింట్.

‘ఎపైనా సరే! కథవింటేగానీ నా ఇంట్లో షూటింగ్ మొదలెట్టడానికి వీల్చేదు ’ - కపోతం.

‘ఆదిలోనే హంసపాదు ’ జులపాలబాబు.

ఇక వేరేదారిలేక, ‘సరే, కథ బ్రీఫ్సాగా చెప్పాను. షూటింగ్ ఒక గంట తర్వాత స్టోర్ చేద్దాం ’ అన్నాడు క్లింట్.

ఫిల్మ్ కూ అంతా ఇంటిముందు చెట్లకిందికి చేరారు. ఇంట్లో వృధ్ఖకపోతంగారికి క్లింట్ శస్ట్రీవుడ్ కథ అవుట్లైన్ చెప్పాడు. బంటు, జులపాల బాబు కూడా అక్కడే ఉన్నారు.

క్లింట్ కథ అవుట్ లైన్ ముగించిన వెంటనే ఏదో అలజడి. క్లింటు, బంటు, జులపాల బాబు ఇంట్లోంచి హడావుడిగా ఎవరో తరుముతున్నట్లు బైటికి వచ్చేశారు. వాళ్ళ వెనకాలే వృధ్ఖకపోతం ఒగరుస్తూ ఒక పొట్టగన్తో ఉరుముకుంటూ - ‘మీరు మరొక్క క్లాబం ఇక్కడుంటే అందర్నీ కాల్పారేస్తాను. పొండి. ఘూటింగు పేరెత్తితే ఘూట్ చేసేస్తాను - ఒరే క్లింటూ! ఇదుగో నీ డబ్బి మిలియను -’ అని డబ్బు విసిరికొట్టాడు.

క్లింటు శస్ట్రీవుడ్ బంటు శశ్వరుడు, జులపాలబాబు, ఫిల్మ్ కూ అంతా కార్సు, వాస్తు, రోడ్పు అన్ని ఎక్కి తిరుగు ముఖం పట్టారు.

అదీ వికమార్క! జరిగిన సంగతి. ఇప్పుడు చెప్పు. ఘూటింగ్ ఎందుకు కాన్సిల్ అయింది? కథ విన్న కపోతం రాబందులా ఎందుకు మారిపోయాడు? నే చెప్పిన ఈ కథకు నీ కంక్కాజనేమిటి? నా ఈ ప్రశ్నలకు నువ్వు తెలిసే సమాధానం చెప్పకపోయావో, నీ తల అర్ధంటుగా బట్టతలైపోయి నువ్వు విగ్గ పెట్టుకు తిరగాల్సొస్టుంది.-” అని బేతాళుడు ముగించాడు.

అంతా విన్న వికమార్కుడు, బేతాళుడితో అన్నాడు - ‘బేతాళా! ఈనెల నీ కథ కొల్టేటి చాంతాడులా, ఇలవేలుపు సినిమాలా, క్లింట్ శస్ట్రీవుడ్లా భాగా పొడుగ్గా ఉంది. అంచేత నా సమాధానం కూడా కాస్త పొడుగే.

ఘూటింగ్కి పొలంలో ఉన్న తన ఏకాకిగూడు వాడుకోవచ్చని వృధ్ఖకపోతంగారు, బేరం కుదుర్చుకుని, డబ్బు తీసుకుని ఒప్పుకున్నమాట నిజమే. కానీ వృధ్ఖప్యం వల్ల కథేవిటి అని ముందుగా అడగడం మరిచిపోయాడు.

ఖాప్ కొట్టబోయే ముందు కథ గురించి చటుకున్న గుర్తొచ్చి కథ వినాలని పట్టుబట్టాడు. ఘూటింగ్కి ముందు కపోతంగారికి కథ చెప్పక తప్పని పరిష్ఠతి వచ్చింది - అందర్నీ ఇంట్లోంచి బైటికి పంపించి, క్లింట్గారు బంట్ గార్చి తన మోకాలు మీద కూర్చుచేట్లుకుని, జులపాలబాబుని జింజర్ బీరు తాగుతూ మూలకూర్చేమని, వృధ్ఖకపోతం గారికి క్లాప్పంగా కథ వినిపించారు. ఆ కథేవిటంటే, - ప్రాణంలా మాసుకుంటూ, వ్యవసాయం చేసుకునే భర్తతో, ప్రేమ కురిపించే అమాయకమైన మంచిపిల్లలతో ఏ ఒడుమడుకులూ లేకుండా చక్కగా కాపురం చేసుకుంటున్న భార్య, ఈ చిత్రం హీరోయిన్ - తమ ఇంటి దరిదశుల్లో ఉన్న పురుతున్న వంతెనలను ఫోటోలు తీసుకోడానికొచ్చిన ఒక ప్రాఫెషనల్ ఫోటోగ్రాఫర్తో అనుకోకుండా ప్రేమలో పడుతుది. ఇంటి పొంతనే ఉన్న పాత వంతెన ఆ ఇద్దరి మధ్య మింటికిగిసిన అనురాగబంధంతో ప్రేమ వంతెనగా మారింది. ఈ స్త్రీ పురుషుల ప్రేమకథే మా సినిమా! అని చెప్పగానే, కథ విన్న కపోతంగారి ముఖం కండగడ్లలా అయిపోయింది. అంతపరకూ ఏపండి, సారీ! అన్నాడు క్లింట్ని ‘ఏరా’ అని తగులుకున్నాడు ‘ - ఏరా! నా ఇల్లు నీకంత లోకువైపోయిందిరా! ఈ ఇంట్లో మా కుటుంబాలెన్నో ఏళ్ళగా ఎంత పవిత్రంగా బ్రతికాయో నీకులు అయిడియా ఉందిరా! నాది ఇల్లు కాదురా! దేవాలయం. ఈ పవిత్రమైన దేవాలయంలో రంగుల్లో రంకు సినిమా తీస్తావా! - నాకొంపను రొంపి చేస్తావా? ముందు - గెటపుటీ! - నాకా తొంబై ఏళ్ళ దాటాయి. ముందూ వెనకా ఎవరూ లేరు. ఎప్పుడు రాలిపోతానో నాకే తెలియదు. నాకెంత కావాలిరా డబ్బు? నాకెందుకురా నో బోడి మిలియను? అయినా - నువ్వు మాత్రం - కాటికి కాల్పోట్ చాచుకున్నావు. నీకెందుకురా ఇంకా ఈ పాడు సినిమాలు. ఫో! బైటికి ఫో! వెంతనే కదలకపోతే మీ అందర్నీ కాల్పి చంపేస్తాను. నా పవిత్రమైన పర్మశాలలో నీ బూతుకథలకు స్థానంలేదు. గో అవే - గెటాట్ ఆఫ్ మై క్రిప్లింగ్ సైట్! - అని క్లింటుమీద, బంటు మీద కపోతం తిట్ట జలపాతం కురిపించాడు.

క్లింట్ రాస్ట్రప్ట్, తెరమీదేకాదు, తెర వెనుక కూడా మితభాషి కపోతంతో కనీస ప్రయత్నంగా అన్నాడు - 'నన్నరంచేసుకోండి. న బూతో న భవిష్యతి - బూతులేని సాహిత్యానికి ఒతుకులేదు. బూతుకాని సినిమా బతకలేదు.' ఇది విన్న వెంటనే కపోతం దున్నపోతం అయిపోయాడు. అందర్నీ బండబూతులు తిడుతూ తన ఇంటి గుమ్మం అవతలకు కుమ్మేశాడు.

బేతాళ! అంచేతే ఆ సినిమా పూటింగ్ అవాళ అలా ఆగిపోయింది. బైటికొచ్చాక క్లింటు రాస్ట్రప్టుడు, బంటు రాశ్వరుడుతో అన్నాడు - అయిదారు సినిమాలు తీసినప్పుడు వాటిలో ఏదో ఒక సినిమా ఇలా రివర్స్‌లో పేల్తుంది. అంచేత నిర్మాతగా ప్రతి సినిమా ముహూర్తం పొట్ ముందు, నిన్న నువ్వు ఒక ప్రశ్న అడుక్కోవాలి - దు ఈ ఫీల్ లక్కీ! - వాడ్మాయాసే బంటీ?

ఈ హాలీవుడ్ హాడావుడికి బంటు రాశ్వరుడు, అతని కొడుకు జులపొల బాబు, జడుసుకుని, జలుబుచేసి, జ్వరహాజ్యి ఇండియా తిరిగొచ్చేశారు.

తానీ క్లింట్ రాస్ట్ర్ పుడ్ పట్టుదల మనిషి సరిగ్గా పంఠోమ్మిది వందల తొంబై రెండులో రాబర్ట్ వేలర్కారు రాసిన బెస్ట్ సెల్లర్ నవలలో రాసినట్టుగా, వృధ్ఘకపోతం గారి ఇల్లులాంటి ఇల్లు, అలాంటి మరో లోకేషన్లో సెట్ వేయించి, పూటింగ్ చేసి సినిమా పూర్తి చేసి రిలీజ్ చేశాడు. ఆ చిత్రం పేరే 'బిడ్జెస్ ఆఫ్ మాడిసన్ కొంటి!' ఇప్పటిదాకా హాలీవుడ్ హీరోయిన్ అందరినీ అధిగమించి రెండు ఆస్కార్స్, ఇరవై తొమ్మిది ఆస్కార్ నామినేషన్ దక్కించుకున్న 'మెరిల్స్ట్రీప్' ఈ చిత్రానికి కూడా ఆస్కార్కి నామినేట్ అయింది. ఆమె అదృష్టం పాలు ఎక్కువ తాగిన ఒక హాలీవుడ్ సామితి.

"కర్కణ్యే వాధికార్స్ మాఫలేముకదాచన

మాకర్కణ్యలోహతుర్మాఃమాతే సంగోప్తుకర్కణీ" అన్నారు గీతాచార్యులు శ్రీకృష్ణభగవానుడు.

'నీ సినిమా నువ్వు తియ్య. ఫలితం నాకొదిలెయ్య. ఫలితాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఏ సినిమా తియ్యకు.' అని బదులు చెపుగానే వికమార్కుడికి మౌనభంగం కలిగి, బేతాళుడు - 'నేను నిర్మాతను కాదు బాబోయ్, నాకు నీతులు తప్ప బూతులు తెలియవు బాబోయ్' - అంటూ మళ్ళీ చెట్టుక్కొశాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments